

РЕШЕНИЕ

№ 11881

гр. София, 07.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1154** по описа за **2025** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение № 3196 от 05.07.2024 г., постановено по административнонаказателно дело № 20231110216444/2023 г. по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 23-ти състав е потвърдил Наказателно (НП) № 22-4332-025547/09.12.2022 г., издадено от началника на сектор към отдел „Пътна полиция“, Столична дирекция на вътрешните работи, с което на А. Р. Д., на основание чл.185 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) е наложена „глоба“ в размер на 20 лева, за нарушение на чл.20, ал.1 от ЗДвП и на основание чл. 175, ал. 1, т.5 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 50 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от един месец за извършено нарушение на чл. 123, ал. 1, т.3, б. „в“ от ЗДвП.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63в от ЗАНН, решението е оспорено от А. Р. Д., с искане да бъде отменено заедно с потвърденото с него НП.

Наведените касационни основания са за нарушение на закона и за допуснати съществени процесуални нарушения - чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК, вр. чл.63в от ЗАНН, аргументирани с доводи, че във въззивното производство е било нарушено правото ѝ на защита, тъй като е била нередовно призована за проведеното съдебно заседание на 14.02.2024 г. При повторното разглеждане на делото СРС следвало да отново да се разпитат актосъставителят, полицейските служители, посетили местопроизшествието и падалият сигнала гражданин. Не било доказано и авторството на нарушенията, описани в НП. Заявява искане за присъждане на разноски.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът, чрез процесуалния си представител адв. С. Г. поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ.

Ответникът по касационната жалба, с депозирания писмен отговор оспорва основателността на жалбата и моли за отхвърлянето ѝ. Заявява искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, а при условията на евентуалност прави възражение за прекомерност на заплатеното от касатора адвокатско възнаграждение.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура, дава заключение за основателност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Приетата за установена от СРС фактическа обстановка е, че на 31.10.2022 г. около 08.30 часа А. Д., като водач на лек автомобил „Ф.“ с рег. [рег.номер на МПС] , в [населено място], [улица], при маневра - влизане в реда на паркираните автомобили, поради недостатъчен контрол върху МПС, реализира ПТП с лек автомобил „Д.“ с рег. [рег.номер на МПС] , след което не уведомява органите на МВР по територия. На сочената в акта дата на мястото на произшествието пристигнали служители на ОПП-СДВР - мл. автоконтрольор Р. Б. и М. К., които

установили на място св. Н. С., съставили докладната записка и снели сведения от него. В близост установили и лек автомобил „Ф.“ с рег. [рег.номер на МПС] . Изготвен бил Протокол на ПТП и схема. Н. С. попълнил сведение и дал данни за лекия автомобил „Ф.“, който бил паркиран на около 50 метра на същата улица. Изготвен бил и снимков материал от проверяващите служители на ОПП-СДВР.

На 29.11.2022 г. е съставен АУАН срещу А. Р. Д. въз основа на Докладна записка от мл. автоконтрольор в ОПП-СДВР и сведение от Н. С..

В АУАН нарушенията са квалифицирани по чл. 20, ал.1 ЗДвП и чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в” от с.з..

Въз основа на констатираното било издадено атакуваното НП.

При така установената фактическа обстановка СРС е приел, че не са налице съществени процесуални нарушения, които да доведат до отмяна на НП на това основание. След преценка на доказателствата, приобщени по делото, въззивната инстанция е приела за безспорно установено от обективна и субективна страна извършването на вмененото нарушение на ЗДвП, при описаните в НП обстоятелства, като е потвърдила НП.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

Неоснователно е оплакването за нарушено право на участие при повторното разглеждане на делото от СРС. В жалбата срещу НП до Софийския районен съд не е посочен адрес (постоянен или настоящ) на жалбоподателя А. Р. Д.. Като адрес за призоваване е посочен адресът на пълномощника адв. С. Г., чрез когото е подадена жалбата, а именно: [населено място], [улица], ет.1, ап.1. Призовката за насроченото съдебно заседание на 14.12.2024 г. е изпратена на така посочения адрес. В нея е отразено, че е получена на 05.02.24 г. от Д. П. Г. – сътрудник. Дали това лице има или няма качеството на сътрудник на адв. Г., което се прави опит да се докаже чрез приложеното към касационната жалба извлечение от Регистъра на адвокатските дружества, е без значение. По делото е безспорно установено, че призовката е изпратена на адреса, посочен в жалбата до съда и е получена от лице, намиращо се на този адрес, обозначило себе си, като сътрудник на адв. Г.. Дали това лице фактически и без да е вписано в Регистъра на адвокатските дружества е изпълнявало или не функциите на сътрудник е без значение. Съгласно чл.61, ал.4, изр.1-во от

ЗАНН, съдът дава ход на делото и в случаите, когато жалбоподателят не е бил намерен на посочения от него адрес. Следователно, след като призовката е изпратена на посочения в жалбата адрес от пълномощника адв. С. Г., който не се е намирал там, но е обезпечил присъствието на друго лице на адреса, по арг. за по-силното основание от чл.61, ал.4, изр.1-во от ЗАНН, не е била налице пречка за даване ход на делото.

Не са допуснати и други съществени процесуални нарушения. При новото разглеждане на делото са изпълнени дадените от касационната инстанция указания. В мотивите към решението са посочени установените обстоятелства, въз основа на кои доказателствени материали и какви са правните съображения за взетото решение. С оглед противоречието в доказателствените материали са изложени съображения защо едни от тях се приемат, а други се отхвърлят. Неоснователно е оплакването, че при новото разглеждане на делото следвало отново да се разпитат свидетелите. Т. указание не е било дадено от касационната инстанция при отмяната на първото постановено от СРС решение. Дадени са задължителни указания (чл.224 от АПК, вр чл.63в от ЗАНН) да се обсъдят събраните по делото доказателства и да се изложат установените въз основа на тях факти, както и да се изложат съображения по приложението на материалния закон. Тези указания са били изпълнени, както вече беше посочено. Споделят се и съображенията на въззивната инстанция относно правилната правна квалификация на извършеното и приложимата санкционна норма, поради което АССГ по арг. от чл.221, ал.2 от АПК, вр. чл.63в от ЗАНН препраща към тях и не ги повтаря.

По тези съображения, оспореното решение следва да се остави в сила.

При този изход на спора предмет на делото, основателно се явява искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение-чл.63д, ал.4 ЗАНН. При съобразяване с реално осъществената защита, изразяваща се в депозирането на писмен отговор по жалбата, фактическа и правна сложност на делото, съдът определя възнаграждението в минималния установен в чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ размер-80 лева.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2, предл. 1, вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XII касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3196 от 05.07.2024 г., постановено по административнонаказателно дело № 20231110216444/2023 г. по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА А. Р. Д. с ЕГН [ЕГН] да заплати на Столичната дирекция на вътрешните работи сумата от 80 (осемдесет) лева, разноси по делото.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: